

ד א מ״ פ״ח מהל' שאלה
הל' א סמוג עשין פב
טווח״מ ס׳ רלה:
ה ב טווח״מ שס:
ו ג ד מ״י שס סמוג שס
טווח״מ שס:
ז ה ו ז ח מ״י שס הל'
ב טווח״מ שס:
ח ט מ״י שס הלכה ד
טווח״מ שס:

אלא
למשמחו מיניה. דרשנא
חזרנא דלכו דוקא, דהלא
מחזר מנייה דוקא, ואי רישא
ואו סוף, ומנה אידך אטו
הואו אידעניא די מיניו
מחזר נגזמר מניה (שבת
קכא.) ואמר הלה הריני
משלים ואיני נשבר. ו
בעינא משתבע לנגזמא
מפטרניא, כפל לשובר.
דכיון דשילם נמלאה הגביה
סיון (ב"ק טו.) מדידי
הדידי צביא. חזק מניא ר'
מיא ומדא מניא ר' אושעיא
(שבת יא.)

היכל דפטר עזממכלוס לא חמר
לא תפקא מדרב וכן הלכה ולא
כשמואל דמחייב דר' יוחנן סבר נמי
התם דפטר ושמואל ור' יוחנן הלכה
כר' יוחנן כדלמר פ' מי שהוליוהו
(שביעין דף קז א):

אי נמי דקיימא באגם. תימיה דנימא
נעשה כדמר לו לכשתגב
ותשלמי הרי פתמי קנויה לך מעכשיו
סמוך לגניבה דהשתא קני אפילו
עומדת בלגס כדלמר ר' יוחנן בפ'
האשה שנפלו (תכונות ד' פב. וסא) משוך
פרה זו ותקנה לך מעכשיו ולאחר
שלשים יום קנה אפי' עומדת בלגס
וגזוטיה וולדותיה לא קנה אע"פ
שאומר מעכשיו שאין הקנין נגמר
עד סמוך לגניבתה כדלמר ר' יוחנן
בפ' האומר (קידושין דף קט. ב) בל אחד
וקדשה מעכשיו ולאחר שלשים יום
בל אחר וקדשה מעכשיו ולאחר כ'
יום בל אחר וקדשה מעכשיו ולאחר
עשרה ימים בל אחר וקדשה מעכשיו
אפי' הן מאה כולם מופסים בה דכל
חד וחד רוחא לחזריה שבק ושמה
י"ל קדושין אלימי כיון דלשכחו
רווחא תו לא פקעי ובל כהא גזוה
ולדות לכל הפחות הנהו דליתנהו
בשעת מסירה אהני מעכשיו לקנותה
סמוך לגניבתה למפרע:

אלא מהא ליכא רמשימע מינה.
תימיה כיון דקשיא ליה רישא
לסיפא נימא נעשה כדלמרין בפרק
קמא דקידושין (דף ה:) ותקנה לך
יוחנן *י"ל שילס נקט לאזוי דרק
הגזול קמא (ב"ק דף קט.) לאזרוי דאס
נשבט ושילס דלין הכפל שלו ולרבא
לאזרוי שילס אע"פ שנשבט תחלה
שהכפל שלו ולא רצה לישבע היינו
לא רצה לעמוד בשבועה אבל אם
אמר הריני משלם אם נשבט תחלה
אין הכפל שלו:

שואל עד שישלם. הואיל וכל
הנאה שלו ולהאי טעמא
אפי' אם התנה להיות כש"ל לא
קנה עד שישלם ולטעמא דלעיל
דמשום לא שכיחא אם התנה להיות
כש"ל קנה כלל בזמן דפטר נפשיה
בגניבה ואזכרה דשכיחא:

לישינא קמא דרב פפא ודאי
לא הויתא תיובתא. דלמר
הריני משלם לא קנה כלל שילס
קנה כלל ור"ח גרס ודאי הויתא
מיוצא דכיון דרב פפא מפרש
טעמא משום דלא שכיחא האי טעמא
שייך אפילו בשילס והא דנקט ואמר
הריני משלם משום דלעיל גבי
ש"ח וש"ס נקט נמי גבי שואל:
וחזר

אלא אמר הריני משלם
וחזר

תימצי לומר דמגבא
ואי משתכח גב מי
די ומפטר *אמר רבא
וגבב ותרצה ותשלמי
עכשיו מתקיף לה ר'
הולדותיה נמי אלמה
ולדותיה אלא אמר ר'
מגזוטיה וולדותיה
מלאת שבחא דאתא
מקני שבחא דמגופה
איכא דאמרי אמר
לכשתגבב ותרצה
תהי קנויה לך מאי
קשושא דרבי זירא אי
לם ולא רצה לישבע
אבא א"ר יוחנן לא
א"ר יוחנן שאמר הריני
תנן שילם ולא רצה
שילם לא אימא סיפא
טעמא דלא רצה הא
*אלא מהא ליכא
היה דר' יוחנן *השוכר
אמר הלה הריני משלם
בגממא הגבב משלם
ממר רב פפא השומר
מקנה ליה כפילא
בגניבה ישומר שכר
הנה ליה כפילא דאי
בבורה ומתה שואל
לא מקני ליה כפילא
נפשיה במתה מחמת
לאכאה לא שכיחא איכא
שואל נמי כיון שאמר
הנה כפילא דאי בעי
מת מלאכה אמר ליה
ישואל עד שישלם
הנאה שלו בדיבורא
ניא כוותיה דרב זבדי
וגבבב וקידם השואל
וגבב משלם תשלומי
קמא דרב פפא ודאי
לישנא בתרא לימא
רב פפא מי אלימא
ס ואוקימנא באמר
רמי התם לא קתני
מאי קידם קידם ואמר
אמר וגבי שואל קידם
י גבי הדדי תניא
רבי חייא ודבי
גבי הדדי תניין
משלם וחזר ואמר
קאמר הריני משלם

ייתא גבי שוכר ואמר כדלמרין לעיל תניא כוותיה דר' יוחנן
ההיפוכה: לפיכך שהיו שונים תוספתא דרבי חייא ותוספתא דרבי
דלא מיתמיא צי רבי אשעריא ורבי חייא לא תותבזה צי מדרשא:

[illegible][illegible]